

Kuidas poeg oma isa pidi mahamatma.

Paganatest oleme missioni lehtedest ja mitme muude kirjadest lugenud ja kuulnud, kuidas lapsed oma elatand wanemad, kes enam ei suuda tööd teha, äratapiwad ja muid seesugusid soledaid lugujid. Aga ma tahab siin ühest riistirahiva maal, nimelt Sakslamaal, sündinud louni jutustada.

Uuemal nimetatud maal elas üks talupoeg, kellel palju lapsi, aga vähe sissetulikut oli, nõnda et suur waeus ja nälq wölmist wöttis. Oöldakse, et häda ajab härja kaevu, aga see tegu, mis see mees hädagaga tahitis teha, on veel hirmjam.

Üks krahwiv proua, kes oma wanemate juurest tuli, kuulis Lüüneburgi nõmmest läbireisides tee föriwal wösendikus üht hädakarjumist ja hulgumist. Proua saatis oma teendridest paar tülli waatama, mis seal oleks, aga kui natuke kauaks jäivad, läksis ta oma wanetri ligemale ajada. Seal nägi ta üht raske tööga äraerjatud wanameest kinnisiutud kätega maas hulguvad ja paluvad, et teda peaks elusse jäetama. Tema föriwal nähti üht fibeda hoolega hauda kaevanvat. Proua küsüs, mis tarvisi ta seda pidi tegema? Tema kostiis, et isa ella wana, et ei suuda enam tööd teha ega leiba muretseda ja lapsed on nälgas, et mingi nõvuuga enam ei jöua toitu muretseda, see-

pärast olla ta nõuiks wötnud isa mahamatta, et ilmaasjata leivaraistkajast lahti saaks. Proua noomis teda, et oma isaga nii soledalt ja armatumal kombel ümberkäis ja ütles: „Sa kuri inimene! ekä sa jugugi Jumalat ei karda, kes on ütelnud: sina pead isa ja ema auustama ja ei kedagi, veel wähem oma isa tapma?“

Nende sõnade juures õhkas ta ja ütles: „Armas proua! ma ei jöua kallist leiba mitte oma wääritimate lastelegi enam muretseda, seist et neid mul mitu tülli on ja alati sünna karjuvad, aga kusagilt enam wötta ei ole. Ja seda ilmaasjata wanameest veel toita, seda ma ei jöua! Mis peab tegema, kui häda suur on?! Nah, nõnda on see varoste inimeste elu siin ilmas, kellest keegi ei hooli ega kellegil neist haledat meelt ei ole, waid kas wiimise weretilga veel seest wäljaimeks, kui seist oma ahnuje ja rikkuse juure veel seeläbi lisa saaks.“

Proua andis pojale mõned höberahad, et ta isa elama jätkaks ja selle raha eest t'ale leiba muretseks. Ta lubas nii kuna, kui raha ette-löök, tenta eest muretseda.

See peale läks proua ära ja kahetses südamest waese rahiva õnnetuse üle. Ta rääkis seist mituford oma sobradega, aga see ei läinud nende südamesse. Niisugusel hirmjal viisit on mitmed wanemad ja lapsed surma saanud.